

TOLL- OG AVGIFTS DIREKTORATET

Juridisk avdeling

Saksbehandler

Else Øglænd Høstmark Løve Tlf.: 22 86 04 36 Faks: 22 86 02 24

Vår dato: Vår referanse: Arkivnummer:

09.02.05 2001/5043 711

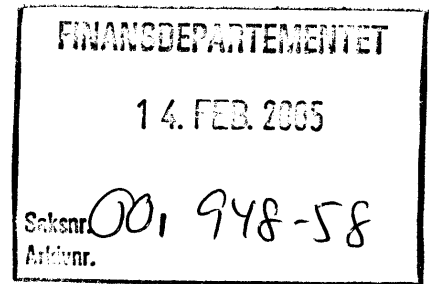
Deres dato: Deres referanse

16.12.04 00/948 SA GHD/rla

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep.

0030 OSLO

Høring – Forskrift om tollnedsettelse for landbruksvarer som gjeninnføres etter bearbeiding i utlandet

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev av 16. desember 2004 med vedlegg i anledning ovenfor nevnte sak.

Høringsbrevet med vedlegg har vært sendt samtlige tollregioner til uttalelse.

Nedenfor følger våre kommentarer.

1. Generelle kommentarer

For det første vil vi innledningsvis bemerke at forskriftsutkastet er blitt meget brukervennlig. Forskriftsutkastet er oversiktlig og lett forståelig. Dette synes vi er positivt.

1.1. Toll på bearbeidingskostnadene for basis landbruksvarer

Det understrekes at spørsmålet om toll på bearbeidingskostnadene ikke gjelder bearbeidede landbruksvarer (RÅK-industrien).

Vi forutsetter at dersom det skal beregnes toll av bearbeidingskostnadene vil tollsatsen for gjeninnført vare (dvs. for "andre landbruksvarer" i forskriftsutkastets § 5) fastsettes på bakgrunn av følgende to elementer:

- 1) En tollsats relatert til tilførte råvarer i forbindelse med utenlands bearbeiding, og i tillegg:
- 2) En tollsats relatert til bearbeidingskostnader av utførte varer.

Vi legger således, i likhet med Statens landbruksforvaltning (SLF) til grunn, at det i alle fall ikke skal beregnes toll av bearbeidingskostnadene på de tilførte råvarene. Vi viser i denne forbindelsen til SLFs notat av 1. april 2004 (punkt 4.3.2. i vedlegg 2 til TADs brev til FIN av 1. april 2004). Dette er nødvendig for å unngå dobbel tollbelastning på de tilførte råvarene. En tollsats relatert til bearbeidingskostnader av tilførte råvarer vil innebære dobbel tollbelastning, først ved at tilførte råvarer tollbelegges og senere ved at kostnaden av tilførte varer inngår i bearbeidingskostnadene. Videre kan det hevdes at tollfastsettelsen også vil innebære dobbel industribeskyttelse. Dette fordi det i tollsatsene for andre landbruksvarer ligger et industrielement. Man kan følgelig hevde at toll på bearbeidingskostnadene innebærer dobbel tollbelastning for industrielementet.

Postadresse:
Postboks 8122 Dep
0032 Oslo

Internett:
www.toll.no
tad@toll.no

Kontoradresse:
Schweigaardsgt. 15

Org.nr.:
974761343

Sentralbord:
22 86 03 00

Vi forutsetter dessuten at tollsatsen for gjeninnført vare uansett ikke skal overstige tollsatsen fastsatt i tolltariffen. Vi viser til vårt opprinnelige utkast til § 8 første ledd siste punktum i forskriftsutkastet vedlagt TADs brev til FIN av 1. april 2004. I denne sammenhengen bemerker vi at forskriftsutkastet handler om tollnedsettelse, og det er derfor viktig at den totale tollbelastningen blir lavere enn ved ordinær innførsel.

Dersom det skal beregnes toll av bearbeidingskostnadene innebærer tollfastsettelsen for andre landbruksvarer at vareeier skal deklare en innførsel, men med to tollsatser. Det skal deklarerer en tollsats for de varene som ble tilført i utlandet, og en tollsats for bearbeidingskostnadene av de utførte varene. Når det gjelder muligheten for en slik deklarerer i TVINN opplyser vi at beregning av X % toll av bearbeidingskostnadene er mulig i TVINN, men krever en programendring og påfølgende testing.

Vi har forpliktet oss til å varsle næringslivet senest tre måneder før iverksettelse av denne type endringer i TVINN, da dette kan medføre at deklarantenes programvare må endres. Grunnet konvertering av TVINN er det ønskelig med tilbakemelding så tidlig som mulig når forskriften kan ventes vedtatt og antatt iverksettelsesdato. Vi vil begynne utarbeidelsen av en endringsanmodning umiddelbart, og det er derfor ønskelig at det gis fortløpende tilbakemelding om fremdriften i saken.

En bestemmelse om at det skal svares x % toll av bearbeidingskostnadene av utførte varer, må antagelig forelegges Stortinget for vedtakelse ved at dette må reguleres i tolltariffens innledende bestemmelser (tib.) § 17 nr. 2.

Vi stiller spørsmålsteget ved om en bestemmelse om at toll skal beregnes av bearbeidingskostnadene, uansett prosent, medfører en høy tollbelastning. Vi mener at dette er noe som må vurderes etter at høringen er gjennomført basert på innspillene som fremkommer gjennom denne prosessen.

Tollregion Vest-Norge påpeker at for å lette gjennomføringen av denne nye ordningen bør bearbeidingskostnadene ikke være gjenstand for toll. Vi slutter oss til denne uttalelsen.

Vi vil etter dette ikke anbefale toll på bearbeidingskostnadene for basis landbruksvarer.

1.2. Krav til egenproduksjon av vare som gjeninnføres

Som nevnt i vårt brev til dere av 1. desember 2003 ga Landbruksdepartementet den 14. februar 2002 overfor SLF bl.a. følgende føringer for arbeidet med å utarbeide forslag til ny forskrift for utenlands bearbeiding: "...2. Formålet med ordningen vil være å legge til rette for utenlands bearbeiding der det vil være uforholdsmessig store kostnader ved foredling i Norge, f.eks. spesialproduksjoner. Samtidig skal ordningen legge til rette for en viss fleksibilitet for industrien med hensyn til midlertidig produksjon utenlands for utprøving av produkter med tanke på det norske markedet...I forberedelsen av nytt regelverk bør SLF gjøre seg kjent med EUs regelverk på området slik at det om mulig blir mest mulig parallellitet med det norske regelverket på området."

SLF har også uttalt tilsvarende overfor TAD (se nevnte TADs brev av 1. desember 2003): "Konkurransenøytralitet er også en viktig forutsetning for næringsmiddelindustrien. Dette innebærer at utenlands bearbeiding ikke må være mindre gunstig enn ordinær import, siden det vil kunne gi industrien et insitament til å flagge ut all produksjon i Norge. Spesielt RÅK industrien er utsatt for importkonkurransen og deler av industrien vurderer fortløpende om produksjon i Norge kan opprettholdes. SLF mener derfor at ordningen ikke må stimulerer til utflagging av norsk

næringsmiddelindustri, samtidig som ordningen bør kunne legge til rette for utenlands bearbeiding det vil være uforholdsmessig store kostnader ved foredling i Norge, for eksempel spesialproduksjoner.”

Landbruksdepartementets nevnte eksempler om spesialproduksjoner og midlertidige produksjoner utenlands vil etter det opplyste alternativet ikke ha krav på tollnedsettelse, da vilkåret om tilsvarende produksjon innenlands ikke vil være oppfylt.

Tilsvarende vilkår stilles ikke i EUs regelverk om utenlands bearbeiding (”passiv foredling”). Som det fremgår av sitatet ovenfor mener Landbruksdepartementet at det bør tilstrebes mest mulig parallellitet mellom EUs og Norges regelverk på området. Vi er av samme oppfatning.

Et slikt vilkår om minste- og egenproduksjon vil innebære en betydelig begrensning m.h.t. hvem som skal kunne benytte ordningen i forhold til gjeldende regelverk om utenlands bearbeiding av landbruksvarer. Gjeldende tib. § 17 nr. 2 stiller ikke noe slikt krav om egenproduksjon i Norge. Det foreslåtte alternativet innebærer at tollnedsettelse for utenlands bearbeiding ikke kan innvilges virksomheter som ikke driver med samme produksjon/bearbeiding innenlands.

Tollregion Vest-Norge uttaler følgende:

”Man skisserer her et krav som tilsier at den utenlandske bearbeidingen er en ”tilleggsproduksjonslinje” og at virksomheten med andre ord må produsere tilsvarende vare i Norge. Det vi vet, er at mange virksomheter som nytter seg av dagens ordning, ikke har egen norsk produksjon av tilsvarende vare som den som gjeninnføres etter bearbeiding i utlandet. Å ha to produksjonslinjer av tilsvarende/samme vare er naturligvis et kostnadsspørsmål, men det er å anta at et slikt vilkår vil utelukke mange virksomheter fra å kunne nytte seg av den nye ordningen.”

Vi slutter oss til tollregionens uttalelse. Vi legger til grunn at utenlands bearbeiding ofte iverksettes for å samle lik produksjon på ett sted. Dersom man skal sette krav om at det produseres tilsvarende landbruksvarer på samme fremstillingstrinn i Norge, kan ordningen virke illusorisk.

Avslutningsvis mener vi at sikkerhetsventilen i forskriftsutkastets § 7 også taler i mot at det skulle være behov for et krav om nasjonal egenproduksjon av tilsvarende vare. I h.t. denne bestemmelsen kan SLF avslå søknad om tollnedsettelse i tilfeller der produksjonstilpasninger gjennom utenlands bearbeiding av landbruksvarer medfører vesentlige økonomiske skadevirkninger for norsk landbruk.

På denne bakgrunn er vi således skeptiske til dette vilkåret, og vil hermed ikke anbefale at det settes noe krav til egenproduksjon i Norge.

Dersom et krav om egenproduksjon likevel skulle bli vedtatt, bør i alle fall vilkåret om ”tilsvarende landbruksvare” defineres nærmere. Vi antar at uttrykket lett kan føre til tolkningstvil og vanskelige skjønsspørsmål. Som eksempel nevner vi pizza. Dersom virksomheten i Norge produserer en pizza med kjøttdeig som fyll, og i utlandet produserer en pizza med salami som fyll, er det da tale om ”tilsvarende landbruksvare”? Eller er det helt like pizzaer - med samme fyll - som må produseres i Norge og utlandet, dvs. at nøyaktig samme råvaredeklarasjon/oppskrift må benyttes i Norge og i utlandet? Som et annet eksempel kan nevnes syltetøy. Dersom virksomheten i Norge produserer ripssyltetøy, og i utlandet produserer ripssyltetøy tilsatt 5% bringebær, er det da tale om ”tilsvarende landbruksvare”? Eller er det nøyaktig samme råvaredeklarasjon/oppskrift for syltetøyet som må benyttes i Norge og i utlandet?

2. Kommentarer til den enkelte bestemmelse i forskriftsutkastet

Til § 1:

I h.t. § 1 første ledd anses fisk og fiskeprodukter (se tolltariffens kapittel 3 og posisjon 16.03, 16.04 og 16.05) som landbruksvarer, og faller dermed innenfor forskriftens virkeområde. Imidlertid fremgår det av høringsnotatets kommentarer (se punkt 3.3 på s. 5) til § 1 at fisk skal være unntatt fra forskriftens virkeområde.

Utkastets § 1 annet ledd sier at forskriften ikke kommer til anvendelse for varer som i tolltariffen har tollsats som er fastsatt til null. Fisk og fiskeprodukter har per i dag tollsats null i tolltariffen. Dette kan imidlertid være gjenstand for endringer.

Fisk og fiskevarer kan dessuten neppe anses som landbruksvarer, og bør også av denne grunn unntas.

Vi mener at det bør presiseres at fisk og fiskeprodukter ikke omfattes av forskriftens virkeområde, og foreslår derfor følgende tilføyning til § 1 første ledd annet punktum:

”Med landbruksvarer menes varer som hører under tolltariffens kapittel 2-24, posisjon 35.01, 35.02, 35.05, samt tollvarenummer 38.23.1110, 38.23.1210, 38.23.1310, 38.23.1910 og 38.23.7010, med unntak av fisk og fiskeprodukter som hører under tolltariffens kapittel 3 eller posisjon 16.03, 16.04 og 16.05.”

Det fremgår av forskriftsutkastets §§ 4 og 5 at det ikke skal beregnes toll for utførte varer, men at tollsatsen skal beregnes for de tilførte varene. Vi legger derfor til grunn at forskriften ikke kommer til anvendelse for tilførte varer som i tolltariffen har tollsats som er fastsatt til null, jfr. utkastets § 1 annet ledd. Det kan tenkes tilfeller hvor tilførte varer har null i tollsats, mens gjeninnførte varer er belagt med toll, eller motsatt. Vi anbefaler derfor at dette klargjøres. For å unngå misforståelsen om at forskriften ikke kommer til anvendelse for gjeninnførte varer som i tolltariffen har tollsats som er fastsatt til null, foreslår vi følgende endring av bestemmelsens annet ledd:

”Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som er tilført utenlands, og som i tolltariffen har tollsats som er fastsatt til null.”

I § 1 tredje ledd første punktum gjøres det unntak for ”varer”, mens det i bestemmelsens siste punktum vises til ”disse råvarene”. Da dette kan skape usikkerhet om unntaket gjelder forskjellige ting foreslår vi at begrepet ”varer” benyttes begge steder.

I § 1 tredje ledd siste punktum står det videre ”...gjeninnføres på samme tollvarenummer...”. Det korrekte er ”... gjeninnføres *under* samme varenummer...”. Følgelig må også ”tollvarenummer” i § 1 første ledd annet punktum byttes ut med ”varenummer”.

Til § 2:

Av høringsnotatets kommentarer (se punkt 3.3 på s. 5) til § 2 fremgår det at bestemmelsens annet, tredje og fjerde ledd er en gjengivelse av vilkårene i tib. § 17 nr. 3, 4 og 5. Av opplysningshensyn og for å få en mer helhetlig oversikt over vilkårene for tollnedsettelse, anser departementene det hensiktsmessig at vilkårene i tolltariffens innledende bestemmelser i dette tilfellet gjengis i forskriften.

Vi forutsetter at vilkårene i § 2 annet, tredje og fjerde ledd må endres dersom vilkårene i tib. § 17 nr. 3, 4 og 5 blir endret. Dette er følgelig ulempen ved den valgte gjengivelsesteknikken. På den annen side er det kanskje ikke trolig at tib. § 17 vil være gjenstand for hyppige endringer, og vi er derfor enig med departementene i den valgte løsningen.

Imidlertid er ikke vilkårene gjengitt helt nøyaktig, og vi vil derfor foreslå følgende endringer av § 2:

”Tollnedsettelse gis på de vilkår som følger av denne forskriften.

Tollnedsettelse skal ikke gis dersom det ved utførselen er eller vil bli tilbakebetalt toll for den utførte varen, med mindre refusjonsbeløpet innbetales til *tollvesenet* eller krav om *tollrefusjon* frafalles.

Tollnedsettelse er betinget av at innførselen foretas av den samme som utførte varene.

Tollnedsettelse er betinget av at innførselen finner sted innen ett år etter utførselen.

Tollvesenet påser at vilkårene i annet, tredje og fjerde ledd er oppfylt.”

I det foreliggende forslaget til ny lov om toll og vareførsel er begrepet ”tollvesenet” i dagens gjeldende tolllov med tilhørende forskrifter mv., og for øvrig tollregelverk, foreslått byttet ut med ”Tollmyndighetene”. Vi mener at vår etat bør betegnes med samme navn i alle regelverk som omhandler oss. Dersom ”tollvesenet” skal byttes ut, mener vi således at man bør bestemme seg for hvilken betegnelse som skal benyttes i fremtidig lov- og forskriftstekst mv.

Til §§ 4 og 5:

Det fremgår av bestemmelsene at det skal fastsettes en tollsats for andel varer som er tilført utenlands. Vi forstår dermed forskriftsutkastet slik: Det legges opp til en prosedyre hvor virksomheten søker SLF om fastsettelse av tollsats. Tollen fastsettes i hvert enkelt tilfelle basert på en råvaredeklarasjon, dvs. tollen beregnes etter faktisk innhold av tilførte råvarer ved gjeninnførsel, samt opplysninger om utført vare. Vi legger følgelig til grunn at det ikke skal beregnes toll av svinn osv. i utlandet, jfr. tib. § 2 nr. 1 som sier at toll bare skal beregnes av innført vare.

Til § 9:

Bestemmelsens første punktum sier at SLF fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt. Av høringsnotatets kommentarer (se punkt 3.3 på s. 9) til § 9 fremgår det imidlertid at toll- og avgiftsmyndighetene vil ha ansvar for å føre kontroll med at vilkårene i forskriftens § 2 annet, tredje og fjerde ledd er oppfylt. Toll- og avgiftsmyndighetenes kontrolladgang reguleres av tolloven mv.

Selv om forskriftsutkastet egentlig bare gjelder tollnedsettelse, er det flere tollfaglige vilkår som må være oppfylt for å få tollnedsettelsen. Det er dessuten mange prosedyrer mv. som må overholdes. Vi mener derfor at det bør spesifiseres at SLF kun har kontrollhjemler på de forhold som gjelder akkurat fastsettelsen av tollsatsen. For å klargjøre ansvarsfordelingen mellom SLF og Tollvesenet foreslår vi derfor en tilføyning som nytt annet ledd til bestemmelsen (evt. kan forskriftsutkastets § 2 siste ledd da strykes).

Forskriftsutkastets § 4 sier at fastsettelse av tollsats for industrielt bearbeidede landbruksvarer skal skje i samsvar med forskrift 21. desember 2001 nr. 1647 om fastsettelse av nedsatte tollsatser ved import av industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Sistnevnte forskrift gjelder også tollnedsettelse, men for ordinære innførsler. Forskriftsutkastets § 5 sier at fastsettelse av tollsats for andre landbruksvarer skal skje i samsvar med forskrift 18. desember 2000 nr. 1315 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer. Denne forskriften gjelder også tollnedsettelse. Vi foreslår

derfor at kontrollbestemmelsen i forskriftsutkastets § 9 harmoniseres mest mulig med kontrollbestemmelsene i forskriftene av 21. desember 2001 og 18. desember 2000.

Bestemmelsens annet punktum i forskriftsutkastet sier videre at ”myndighetene” kan foreta stedlig kontroll av dokumenter mv. Vi finner det noe uklart om det her bare siktes til SLF eller SLF og Tollvesenet. På denne bakgrunn foreslår vi følgende endringer av § 9:

”§ 9. Kontroll

For å føre kontroll med at de vilkår som er satt i vedtak om tollnedsettelse i medhold av denne forskriften blir overholdt, kan Statens landbruksforvaltning kreve å få forelagt dokumenter og vareprøver. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

Tollvesenet fører kontroll med at § 2 annet, tredje og fjerde ledd blir overholdt. For øvrig gjelder lov om toll av 10. juni 1966 nr. 5 tilsvarende.”

3. Administrative konsekvenser

Av høringsnotatets kommentarer til administrative konsekvenser (se punkt 4 på s. 9) fremgår det at disse antas å bli begrenset for Tollvesenet.

Dersom et vilkår om toll på bearbeidingskostnadene for basis landbruksvarer skulle bli vedtatt, vil dette som nevnt medføre merarbeid m.h.t. TVINN-systemet i form av programendring og påfølgende testing. Hvis det i så fall også er ønskelig statistisk å skille mellom tollsatsen relatert til de tilførte råvarene og tollsatsen relatert til bearbeidingskostnadene av de utførte varene, krever dette nye prosedyrekoder, noe som igjen fordrer endringer av vårt system.

Det er vanskelig å si noe konkret om hvorvidt en ordning med toll på bearbeidingskostnader vil kunne bli ressurskrevende for Tollvesenet. En slik ordning antas å kreve manuelle prosedyrer, og det antas også at det kan bli problemer med å fastsette/kontrollere grunnlaget for oppkreving av toll på den tilførte varen. Hvor ressurskrevende dette kan bli for Tollvesenet avhenger følgelig av hvor mye den nye ordningen med utenlands bearbeiding av landbruksvarer vil bli brukt. Dersom det ikke blir tale om mange deklarasjoner per år, vil ressursbruken for Tollvesenet selvsagt bli begrenset.

Det fremgår videre av høringsnotatets kommentarer at det antas ordningen vil medføre merarbeid for landbruksmyndighetene. Vi slutter oss til denne antagelsen, men omfanget av dette avhenger likevel av hvor mye den nye ordningen med utenlands bearbeiding av landbruksvarer vil bli brukt. Vi antar at ordningen kan bli ressurskrevende for SLF ved at virksomheter årlig må søke om tollnedsettelse. Saksbehandlingen m.h.t. tollnedsettelsen etter forskriftsutkastets §§ 4 og 5 synes tids- og ressurskrevende, både for SLF og næringslivet.

4. Spørsmålet om overgangsregler

En bestemmelse om overgangsregler er ikke inntatt i forskriftsutkastet. Dersom det ikke blir vedtatt overgangsregler, vil følgelig en evt. ny forskrift få virkning for alle gjeninnførsler som finner sted etter ikrafttredelsesdato.

I høringsnotatets kommentarer til økonomiske og administrative konsekvenser (se punkt 4 på s. 9) er følgende uttalt: "For de bedrifter som har benyttet seg av gjeldende ordning med utenlands bearbeiding, vil forslaget dermed innebære en betydelig innstramming. I denne forbindelse påpekes imidlertid at det allerede i St.prp. nr. 1 (2001-2002) Skatte-, avgifts- og tollvedtak ble varslet at regelverket var under vurdering. Næringen har således vært kjent med at dagens ordning ville kunne bli erstattet av et annet system." Vi antar at uttalelsen ikke innebærer at departementet ikke ønsker å gi overgangsregler.

Spørsmålet om overgangsregler er berørt i SLFs notat av 1. april 2004 (punkt 4.4.6. i vedlegg 2 til TADs brev til FIN av 1. april 2004). Vi siterer:

"Etter SLF sin vurdering bør forskriften tre i kraft 1. januar 2005.

Overgangsordninger for virksomheter som benytter gjeldende ordning må vurderes dersom det foreligger et behov for det.

Dersom det er behov for en overgangsordning, bør denne være begrenset til å gjelde for virksomheter som benyttet ordningen i 2003, og som fortsatt benytter den i 2004. SLF ser det som sannsynlig at forskriften vil bli sendt på høring i løpet av 2004, og at mulige endringer i den forbindelse blir kjent for virksomhetene. Det bør ikke legges til rette for at virksomheter kan starte opp med utenlands bearbeiding etter at fremtidige vilkår er kjent, kun for å utnytte fordelene gjeldende ordning innebærer i overgangsperioden."

Vi er enige med SLF i at overgangsordninger for virksomheter som benytter gjeldende ordning må vurderes. Vi mener at det foreligger et behov for alle de virksomhetene som har sendt/sender varer til utlandet for bearbeiding etter gjeldende regelverk. For de virksomhetene som i dag sender ut varer til utenlands bearbeiding gjelder bl.a. følgende: Virksomhetene sender varer utenlands under den forutsetning at det for varer som svarer toll etter vekt eller antall, beregnes tollene ved gjeninnførselen med 8% av bearbeidingskostnadene med tillegg av sendingskostnadene frem og tilbake. Dersom tollene hadde vært høyere hadde de kanskje ikke benyttet seg av ordningen. Videre gjelder følgende vilkår: Tollnedsettelsen er betinget av at innførselen finner sted innen 1 år etter utførselen.

4.1. Utsatt iverksettelsesdato

Som nevnt vil en ny forskrift få virkning for alle gjeninnførsler som finner sted etter ikrafttredelsesdato dersom det ikke blir vedtatt overgangsregler. En annen og enklere måte å løse spørsmålet om overgangsregler på, er å fastsette forskriftens ikrafttredelsesdato til ett år etter vedtagelsesdato. I så fall er det ikke behov for overgangsregler, og heller ikke behov for endringer av forskriftsutkastets § 11.

4.2. Overgangsregler istedenfor utsatt iverksettelsesdato

Den nye ordningen innebærer en betydelig økonomisk innstramming for de bedrifter som har benyttet seg av gjeldende ordning med utenlands bearbeiding. Vi anser det som urimelig å la forskriften få anvendelse for de utførselene som er foretatt før vedtakelsesdato.

Dessuten er forskriftsutkastet ikke rettet mot tilfeller hvor utførselen allerede har funnet sted før virksomheten har søkt om tollnedsettelse. Vi tolker forskriftsutkastets § 3 slik at man har tenkt seg at virksomheten søker om tollnedsettelse før utførsel. Hovedregelen er at tillatelse til nedsatt tollsats må foreligge før gjeninnførsel finner sted, jfr. forskriftsutkastet § 6 annet ledd. Dette vilkåret vil selvsagt ikke alltid være oppfylt for utførsler som har funnet sted etter dagens gjeldende bestemmelser. Kun i særlige tilfeller kan dette vilkåret fravikes, jfr. forskriftsutkastet § 6 annet ledd siste punktum. Dersom det ikke blir gitt overgangsregler antar at vi at dette vilkåret ofte vil måtte fravikes for de utførlene som har funnet sted etter dagens tib. § 17 nr. 2.

En overgangsordning som foreslått av SLF vil by på kontrollmessige problemer for Tollvesenet. Vi forstår SLFs foreslåtte overgangsordning slik at den innebærer at virksomheten må ha benyttet ordningen i over ett år. Dette vil være vanskelig, om ikke umulig, å kontrollere ved den enkelte gjeninnførsel, da dette er en opplysning som virksomheten ikke plikter å deklare ved gjeninnførselen. Et slikt vilkår krever at enhver tolldeklarasjon vedrørende gjeninnførsel etter utenlands bearbeiding må stoppes manuelt og kontrolleres særskilt. Det samme gjelder kontroll av et evt. vilkår om at virksomheten ikke må ha startet opp med dagens gjeldende ordning etter at forskriftsutkastet ble sendt på høring (dvs. etter 16. desember 2004).

Dersom det blir tale om en overgangsordning istedenfor utsatt iverksettelsesdato som foreslått ovenfor, foreslår vi følgende som anses praktisk og kontrollerbart for Tollvesenet, samt rimelig og rettferdig for virksomhetene: En evt. overgangsordning bør i alle fall begrenses til maksimalt ett år etter vedtakelsesdato for forskriften, jfr. tib. § 17 nr. 5 som sier at tollnedsettelse er betinget av at innførselen finner sted innen 1 år etter utførselen og tilsvarende bestemmelse inntatt i forskriftsutkastet § 2 fjerde ledd. Denne overgangsordningen er noe mer liberal enn den som er foreslått av SLF, da det etter dette forslaget er mulig å starte opp med dagens gjeldende ordning etter 16. desember 2004. Varer som eksempelvis er utført den 20. desember 2004 må senest gjeninnføres innen 19. desember 2005.

Vi foreslår følgende nytt annet ledd til § 11:

”Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som er utført fra og med xx.xx.xxxx (= ett år før vedtakelsesdato) til og med xx.xx.xxxx (= dagen før vedtakelsesdato).”

5. Oppsummering av foreslåtte endringer til forskriftsutkastet

Her følger en oppsummering av våre forslag til endringer av forskriftsutkastet.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften kommer til anvendelse ved fastsetting av tollnedsettelse for landbruksvarer som gjeninnføres til Norge etter bearbeiding i utlandet. Med landbruksvarer menes varer som hører under tolltariffens kapittel 2-24, posisjon 35.01, 35.02, 35.05, samt varenummer 38.23.1110, 38.23.1210, 38.23.1310, 38.23.1910 og 38.23.7010, med unntak av fisk og fiskeprodukter som hører under tolltariffens kapittel 3 eller posisjon 16.03, 16.04 og 16.05.

Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som er tilført utenlands, og som i tolltariffen har tollsats som er fastsatt til null.

Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som er innvilget tillatelse til nedsatt toll eller nedsatt tollsats innenfor fastsatt tollkvote etter forskrift 5. juli 2002 nr. 828 om individuelle tollnedsettelser og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien. Forskriften kommer heller ikke til anvendelse når varene er innarbeidet i produkter som gjeninnføres under samme varenummer som utført vare.

§ 2. Vilkår for tollnedsettelse

Tollnedsettelse gis på de vilkår som følger av denne forskriften.

Tollnedsettelse skal ikke gis dersom det ved utførselen er eller vil bli tilbakebetalt toll for den utførte varen, med mindre refusjonsbeløpet innbetales til *tollvesenet* eller krav om *tollrefusjon* frafalles.

Tollnedsettelse er betinget av at innførselen foretas av den samme som utførte varene.

Tollnedsettelse er betinget av at innførselen finner sted innen ett år etter utførselen.

Tollvesenet påser at vilkårene i annet, tredje og fjerde ledd er oppfylt.

§ 9. Kontroll

For å føre kontroll med at de vilkår som er satt i vedtak om tollnedsettelse i medhold av denne forskriften blir overholdt, kan Statens landbruksforvaltning kreve å få forelagt dokumenter og vareprøver. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

Tollvesenet fører kontroll med at § 2 annet, tredje og fjerde ledd blir overholdt. For øvrig gjelder lov om toll av 10. juni 1966 nr. 5 tilsvarende.

Dersom forskriftens ikrafttredelsesdato ikke blir fastsatt til ett år etter vedtagelsesdato:

§ 11. Ikrafttredelse. *Overgangsbestemmelser.*

Forskriften gjelder fra xx.xx.xxxx.

Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som er utført fra og med xx.xx.xxxx (= ett år før vedtakelsesdato) til og med xx.xx.xxxx (= dagen før vedtakelsesdato).

Med hilsen

Maria Collett Sævi
avdelingsdirektør

Toril Hagen
underdirektør